

[Fibiger.]

har redegjort for, indeholder tre paragraffer, af hvilke det navnlig er §§ 1 og 2, der har interesse, for den om Færøerne har jo ikke så meget at sige.

Jeg synes, § 1 er en god paragraf; hvis arbejdsløshedskasserne nu til jul gerne vil yde et ekstra bidrag til deres forsikrede, kan det være meget naturligt, og jeg kan godt give tilslutning til denne paragraf, hvis arbejdsløshedskasserne ikke i forvejen har hjemmel til at udbetale en sådan brændselshjælp.

Men jeg må desværre sige til det ærede medlem hr. Strøm, at § 2 går ud over det, vi blev enige om i foråret. Hvis man bevilger disse 6 mill. kr., vil det jo i virkeligheden sige, at dette beløb skal udbetales af staten til arbejdsløshedskasserne. Så er det ikke arbejdsløshedskasserne, der udbetaler dem, så er det staten, så i og for sig kunne man måske have sparet § 1 og bare have en paragraf, der sagde, at der stilles 6 mill. kr. til rådighed til udbetaling i brændselshjælp til dem, der har haft den ledighed, der her er tale om.

Det ærede medlem hr. Strøm ved, at jeg sætter megen pris på ham, og de forhandlinger, vi havde i fjor, forløb på særdeles tilfredsstillende måde, men jeg er egentlig meget forbavset over, at det er det ærede medlem hr. Strøm, der fremsætter dette forslag, for vi blev jo enige om i fjor, da vi lavede arbejdsløshedsloven om, at det skulle være en generel ordning. Jeg kan sige, at vi fra mit partis side gik meget vidt dengang ved ændringen af arbejdsløshedsloven og de satser, der skulle ydes, og grunden til det var jo både, at vi gerne ville komme arbejdsløshedskasserne til hjælp, men også dette, at man kunne få KDF og den kristelige arbejdsløshedskasse ind under de samme betingelser og de samme forhold som andre arbejdsløshedskasser. Jeg er derfor meget forbavset over, at man nu nogle få måneder efter kommer med et forslag, hvorefter der igen skal ydes ekstra bidrag fra statens side. Jeg sagde, da vi havde forslaget til anden behandling, efter at forliget var sluttet — jeg vil gerne have lov til at citere, hvad jeg sagde dengang —, efter at have givet udtryk for, at jeg var særdeles tilfreds med den ordning, vi havde fået:

„Samtidig har vi fået ordnet de andre forhold, så man ikke hvert år skal rende til finansudvalget, til staten for at få hjælp til arbejdsløshedskasserne. Det må nu blive sådan, det vil jeg gerne understrege, at nu må kasserne klare sig selv og ikke forvente, at de kan komme og få

tilskud yderligere; nu må de konsolidere sig og indrette deres kontingenter og udbetalinger efter den nye tilstand.“

Jeg understregede yderligere senere, da der fra anden side havde været tale om julehjælp, at jeg regnede med, at også det, der kaldes julehjælp, var indbefattet, selvom det ikke blev nævnt, og jeg sagde, at nu var vi enige om resultatet, der forelå, og jeg troede, at denne enighed havde sin store betydning også udadtil. Det ærede medlem hr. Sønderup udtalte sig i samme retning, og også fra det ærede medlem hr. Aage Foghs side blev der udtalt noget i den retning, og betænkningen giver ligeledes udtryk for noget lignende.

Jeg har altid i de år, jeg har været her i rigsdagen, været glad for det, når man sluttede et forlig, det vil ærede medlemmer måske vide. Det interesserer mig, når man kan få sluttet et forlig mellem så mange partier som muligt, helst alle, og derfor er jeg glad for, at vi fik et forlig i stand dengang. Men det plejer også at være sådan, at når man indgår et forlig, så holder man det, så ruller man ikke op senere, hvem det er, der har vundet eller tabt ved det. Der gives selvfølgelig indrømmelser fra flere sider. Jeg tror nok, jeg kan sige, at der blev givet meget store indrømmelser fra vor side dengang, og mit parti mente, da vi lavede arbejdsløshedsloven om i fjor i så gunstig retning for de forsikrede og med så store udbetalinger fra statens side, at det måtte være en forudsætning, at kasserne fastsatte deres kontingenter sådan, at de kunne klare det fremtidig. Jeg vil indrømme, at der selvfølgelig kan komme tider og forhold, hvor arbejdsløsheden er så stor, at det kan være nødvendigt, at man kommer kasserne til hjælp, men jeg tror, jeg kan sige, at i det år, der er gået, har der ikke været megen arbejdsløshed. Vi har været nede på det laveste tal i mange år eller i det hele taget, og derfor synes jeg, det er — hvad skal jeg sige — ubetimeligt at fremsætte et sådant forslag.

Der var i dette forlig indbefattet den aftale, at Kristelig Arbejdsløshedskasse kom ind under samme bestemmelser som de andre arbejdsløshedskasser, således at den blev ligestillet med disse. Da jeg udtalte min tilfredshed med, at vi havde fået forliget, sagde jeg også, at jeg håbede, at det herefter ville blive sådan, at der kunne arbejdes i god forståelse de to foreninger, Kristeligt dansk Fællesforbund og de andre fagforeninger, imellem, og jeg bad den daværende højtærede socialminister om at bekræfte overfor mig, at han ville gøre, hvad han kunne